

Trøværigheden af hans Forklaring, hvilken i Dvrigt, for at der kan tillægges den den ommeldte Betydning, bør være afgiven til et Politiforhør under Eds Tilbud.

§ 53.

Saabel Opholds- som Forsørgelseskommunen kan forlange hjemsendt til denne sidste Enhver, som modtager fast Fattigunderstøttelse. Hertil henregnes i intet Tilfælde Hjælp af den i § 27 omhandlede Art eller Understøttelser, som gives Personer, hvis Trang der er Grund til at anse som forbigaaende, saaledes at Understøttelsen kan forventes tilbagebetalt inden lang Tid; bliver Understøttelsen ikke tilbagebetalt inden 6 Maanedes efter Modtagelsen, og ny Hjælp derefter forlanges, er Fattigbestyrelsen berettiget til at betragte denne som fast Fattigunderstøttelse. Har den Trængende været straffet i Løbet af det sidste Aar for Løsgængeri eller Betleri, kan Fattigbestyrelsen betragte enhver til ham ydet Understøttelse, dog undtagen den i § 27 omhandlede, som fast Fattigunderstøttelse.

Den, der nyder fast Understøttelse i sin Forsørgelseskommune, maa ikke tage Ophold i en anden Kommune uden begge Kommuners Samtykke. Skulde dette desuagtet ske, er Opholdskommunen berettiget til strax at lade ham hjemsende, og de den ved saadant Ophold og Hjemsendelse paadragne Udgifter blive at erstatte af Forsørgelseskommunen med deres fulde Beløb.

Børn, som efter Bestemmelsen i § 25, sidste Stykke, ere forsørgelsesberettigede i en anden Kommune end deres Moder eller Stedmoder, kunne, saalænge hun eller hendes Mand lever, ikke fordres hjemsendte til Forsørgelsesstedet, men de blive i Trangstilfælde at understøtte af Forsørgelseskommunen med et Pengebidrag, som fastsættes af Opholdsstedets Overøvrighed og udbetales gennem Opholdsstedets Fattigbestyrelse.

§ 54.

Trængendes Hjemsendelse fra Opholdskommunen til den erstatningspligtige Kommune skal stedsse ske paa den efter Omstændighederne billigste Maade, saasom tilfods, naar Intet derfor er til Hinder, ved Jernbane eller tilføs, hvilke Befordringsmaader fortrinnsvis bør vælges, hvor de passende lade sig anvende, eller med Fragtvogne og deslige og ellers med leiet Befordring. — Politimestrene skulle, naar derom af Fattigvæsenet stilles Anmodning til dem, foranstalte den Trængendes Afsendelse til næste Kjøbstad og saa fremdeles, hvortil, om fornødent, Forflud kan ydes af Politikassen eller Ræmmerkassen mod Erstatning af den Fattigkommune, som har begjært Afsendelsen iværksat. Naar Afsendelsen saaledes sker ved Politimesterens Foranstaltning, beror det paa denne, om der skal medgives den Trængende en Ledsager, hvilket derimod stedsse bliver at iagttage, hvor en Fattigbestyrelse uden Politiets Mellemkomst selv foranstalter Hjemsendelsen. Begjeringen til Politimesteren om at foranstalte en Trængendes Hjemsendelse, skal stedsse være bilagt med Gjenpart af den Skrivelse, hvorefter den Trængende erkendes for forsørgelsesberettiget paa Bestemmelsesstedet.

Til Befordring af Gods, som tilhører Trængende, der hjemsendes, kan ikke gives særlig Bogu, medmindre Saadant af den erstatningspligtige Kommune forlanges, i hvilket Tilfælde Udgiften hertil falder bemeldte Kommune til Last.

§ 55.

Ved Hjemsendelsen af en Trængende bliver det at paase, at han er forsynet med de fornødne Beklædningsgjenstande, at han ikke er besængt med Udsat, Snat eller andre uimfomne Sygdomme, samt at hans Helværestilstand ikke er til Hinder for, at Hjemsendelsen iværksættes.